

Nemške skomine po naši zemlji

O zadnji izjavi avstrijskega zunanjega ministra dr. Schobra v Dresdenu, da se rad odreče zgradbi strateške ceste med Štajersko in Koroško, ako dobi Avstrija vrnjeno južno Štajersko z Mariborom, je objavil mariborski »Večernik« naslednji članek:

Grdo netaktnost je vrhovni šef avstrijske zunanje politike dr. Schober zagrešil napram Jugoslaviji, njenim zaveznikom in celi Evropi te dni že drugič tekom leta dni. Tokrat se je to zgodilo dne 25. t. m. zvečer v nekem predavanju, ki ga je imel dr. Schober v Humboldtovem klubu v Dresdenu, kjer je govoril o avstrijski politiki v minulem letu. Slikal je v tem svojem predavanju, kako se je v svetu zopet povrnilo zaupanje v Avstrijo, kako se je v Haagu Avstriji posrečilo, da se je oprostila reparacijskih obveznosti iz vojne dobe, in kako je tudi sicer on — dr. Schober — priboril Avstriji v mednarodnem svetu zopet potrební respekt, ker je na razne zahteve velesil odločno izjavil, da noče biti inozemski zastopnik v Avstriji. Opisoval je dalje svoja potovanja v Berlin in Rim in ob teh prilikah sklenjene sporazume. Ko so ga nato pozvali v Pariz in London in so ga tam — tako je pripovedoval gostobesedni Schober — vprašali, kaj namerava Avstrija z gradnjo strateške ceste med Štajersko in Koroško, ki bi predstavljala ugodno pot v Italijo, jim je on — dr. Schober — odgovoril, da je to navadna avtomobilska cesta, da pa se rad odreče njeni zgradbi, ako dobi Avstrija vrnjeno južno Štajersko z Mariborom. Že pred več meseci smo registrirali popolnoma enako Schobrovo izjavo, takrat, ko je res bil v Londonu in Parizu in ko je po povratku istotako gostobesedno na dolgo in široko govoril o svojih ogromnih uspehih.

Zunanji ministri vsake države so v prvi vrsti poklicani, da varujejo na eni strani avtoriteto svojih držav na zunan, na drugi strani pa zlasti tudi, da so v svojih izjavah napram sosedom in sploh napram zunanemu svetu vseskozi taktni in da zlasti opuščajó vse, kar bi zadelo na občutna mesta predvsem pri onih, na katere so njihove države gospodarsko vezane. Taktni pa morajo nujno biti tudi v svojih izjavah glede pogodb in obvez, ki so jih njihove države podpisale. Vemo, da se je tudi Avstrija zatekla v vrsto revizionistov in vemo, da ploskajo tam Nemčiji in Italiji in Madžarski, ki neprestano poje svojo revizionistično pesem. Vemo, da so tudi v Avstriji kakor v Nemčiji vročekrvneži, ki se jim zdi krivica, da je popolnoma slovensko ozemlje južne Štajerske pripadlo Jugoslaviji, ki pa se jim na drugi strani enako zdi pravično, da je popolnoma slovensko ozemlje južno od Drave na Koroškem pripadlo nemški Avstriji. Vemo, da dnevni politiki ne poznajo logike, toda vemo tudi in se zavedamo, da bi odgovorni minister moral imeti vsaj nekaj logike in vsaj nekaj hladne in zdrave razsodnosti in da bi ne smel s takimi izjavami, o katerih je sam trdno prepričan, da so govorjene skozi okno ad usum delphini, dražiti svojih sosedov v časih, ko pričakuje od njih gospodarskih in drugih ugodnosti. Odgovorni zunanji minister ne bi smel zaiti med vsenemške propagandiste, in zavedati bi se moral, da ne sme po nepotrebnem dražiti baš onega sosedu, ki je njegovi državi s svojo dobrohotnostjo v prvi vrsti pripomogel do znatne gospodarske raz-

bremenitve in jo tako rešil katastrofe.

To so razlogi, ki nas silijo, da označimo Schobrovo ponovno izjavo kot neokusno breztačnost, ki je po vseh običajih mednarodne dostojnosti nedopustna, in se v imenu prizadetega prebivalstva Maribora in celega našega okrožja proti takim izjavam najodločnejše zavarujemo. Dr. Schober bi se naj zavedal, da se kljub nameravani carinski uniji z Nemčijo, ki je pa še nima v žepu, mora kot odgovorni minister otrestiti predvsem pangermanske megalomanije. Sicer se mu bo zgodilo, da bodo zastopniki drugih držav začeli dvomiti o njegovi resnosti in prisebnosti.

Občni zbor Obrtnega društva v Celju

V soboto 28. t. m. od 21. do 23.30 se je vršil v Obrtnem domu 40. redni letni občni zbor Obrtnega društva v Celju. Občni zbor je otvoril in vodil predsednik g. Vinko Kukovec. V svojem govoru je izrazil veselje, da se vrši občni zbor Obrtnega društva prvikrat pod lastnim krovm. Očrtal je zgodovino dela za doseg največjega društvenega cilja, ustanovitve in otvoritve Obrtnega doma v Celju. Prezidava poslopja se je zakasnila vsled raznih ovir. V poslopju sta dogotovljeni dve lepi dvorani, v katerih ste se že vršili dve veliki zborovanji in več manjših obrtniških prireditvev. Spominjal se je med letom umrlega zaslužnega člana g. Frana Strupija.

Nato je podal tajnik g. Drago Žabkar poročilo o delovanju društva v minulem poslovnem letu. Društvo šteje 112 članov. Odbor je imel lani 22 rednih sej in mnogo sestankov in ogledov Obrtnega doma. Za Obrtni dom so prispevali m. dr. banska uprava 30.000 Din, ministrstvo za trgovino in industrijo 5.000 Din, Zbornica za TOI 25.000 Din in Celjska posojilnica 2.000 Din, dočim se ostali celjski denarni zavodi zadevni prošnji Obrtnega društva doslej še niso odzvali. Poleg tega je prejelo Obrtno društvo še podpore 5.000 Din od mestne občine celjske in od ministrstva za trgovino in industrijo 10.000 Din. Odbor se je na odločilnih mestih energično zavzel za odpravo šušmarstva, ki se močno razvija na škodo legalnega obrtništva. Ta akcija pa žal ni imela zaželjenega uspeha. Tajnik je še podrobno opisal veliko delo, ki sta ga izvršila v minulem poslovnem letu društveni odbor in tajništvo. Ponovno je čestital predsedniku g. Kukovcu k njegovi 60-letnici; čestitkam so se pridružili vsi navzoči z iskrenim navdušenjem. V bodoče bo treba posvetiti vso skrb pravilni in velikopotezni vzgoji obrtnega naraščaja.

Namesto obolelega blagajnika g. Rutarja je prečital blagajniško poročilo tajnik g. Žabkar. Iz poročila je razvidno, da je odbor dobro gospodaril in znižal dolg na Obrtnem domu. Na predlog preglednika računov g. Goligranca je prejel odbor absolutorij.

Občni zbor je nato prešel k volitvi novega odbora. Ker so bile predlagane tri kandidatne liste, je predsednik po daljši debati odredil glasovanje z listki. V novem odboru so: g. Vinko Kukovec kot predsednik in gg. Jernej Golčer, Stojan Holobar, Anton Lečnik, Mihael Vrenko, Jakob Kovač, Franc Žohar in Miloš Hohnjec; namestniki so gg. Ignac Grilec, Belak in Franc Krajnc, preglednika računov pa gg. Konrad Goligranc in Franjo Vehovar.

Pri slučajnostih je tajnik g. Žab-

kar na željo g. Goligranca poročal, da je vodstvo celjske ekspoziture OUZD zaprosilo Obrtno društvo, da mu začasno prepusti prazne desne pritlične prostore v Obrtnem domu za namestitev ekspoziture, ker namerava OUZD prizidati še eno ali dve nadstropji na svojih dveh hišah v Vodnikovi ulici. OUZD je nameraval zgraditi v Celju novo trinadstropno palačo, za katero je bila mestna občina pripravljena brezplačno odstopiti stavbišče na Vrazovem trgu

poleg Mestnega gledališča. Komisija OUZD je pred dnevi pregledala to stavbišče in izjavila, da je za gradnjo palače OUZD neprimerno. Ker pa bi bilo na vsak način želeto, da OUZD zgradi v Celju novo palačo, bo odbor Obrtnega društva stopil v stik z mestno občino celjsko, če se ne bi vendarle moglo najti v Celju primerne stavbišče. Na vlogo ekspoziture OUZD bo Obrtno društvo odgovorilo po končanih razgovorih z mestno občino.

DOMAČE VESTI

d Navodilo emigrantom za ljudsko štetje. Narodna dolžnost vseh Slovanov, ki so po poreklu ali udomačenju iz krajev, ki so pripadli Italiji, je, da v svrhu točne ugotovitve števila emigrantov iz Italije izpolnijo rubriko št. 9. »Državljanstvo« takele: Ako je jugoslovenski državljan, je treba napisati: »Jugoslovensko, emigrant iz Italije«. Ako je še italijanski državljan, je treba napisati: »Italijansko, emigrant Jugoslovenc« in to záse in za vso rodbino. Prosimo gg. popisovalce, da blagovolijo paziti, da se bo omenjena rubrika izpolnila v gornjem smislu. — Društvo »Istra« v Zagrebu.

d Nadškof dr. Jeglič vrnil visoko italijansko odlikovanje. Nadškof dr. A. B. Jeglič je po znanem incidentu z italijanskimi oblastmi v Podbrdu ob priliki nameravanega potovanja na proslavo goriškega nadškofa dr. Sedeja po povratku v Ljubljano 27. t. m. vrnil odlikovanje, red sv. Mavricija in sv. Lazarja, ki ga je leta 1927. prejel od italijanske vlade z diplomo, podpisano od Mussolinija. Italijanskemu konzulatu v Ljubljani je nadškof poslal pismo, v katerem pravi med drugim: »Ker so me, potujočega v Gorico, obmejne straže v Podbrdu na višje povelje zavrnile in me nikakor niso pustile potovati dalje, mislim, da me dotične italijanske oblasti ne drže vrednega imeti italijanske odliko, pa jo zato danes vračam.«

d Občni zbor slovenskih grafičarjev. Včeraj se je vršil v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani redni letni občni zbor podružnice Saveza grafičarjev radnika Jugoslavije v Ljubljani. Po poročilih odbornikov je bil izvoljen naslednji upravni odbor: predsednik Franc Krašovic, tajnik in blagajnik Josip Horvat, člani Franc Gulič, Anton Soklič, Rado Sattler, Nikola Franovič, Štefan Dražil, Aleksa Gusina in Stanko Gladnik; tarifna komisija: Ivan Bitenc, Drago Kosem, Josip Urbančič, Vinko Strohsack, Otmar Gasperlin, Jakob Kohne in Ivan Frece; nadzorni odbor: Edvard Smrdelj, Ivan Lapornik in Edvard Brajnik; mirovni sud: Franc Krašovic, Josip Kladnik in Anton Soklič. Novi odbor nudi jamstvo, da bo njegovo delovanje letos uspešno in intenzivnejše nego doslej.

d Prihodnji uradni dan komisarija za agrarne operacije v Mariboru bo na sreskem načelstvu v Mariboru izjemoma v soboto 11. aprila, namesto na Veliko soboto.

d Mesecé matere morajo skušati vsako zagatenje odpraviti z uporabo naravne »Franc Jožefove« grenčice. Predstojniki univerzitetnih ženskih klinik soglasno hvalijo pristno »Franc Jožefovo« vodo, ker se lahko

použije in se milo odpirajoči učinek zanesljivo pokaže v kratkem času brez neprijetnih stranskih pojavov. — »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in spece-rijskih trgovinah.

d 125-letnico osvojenja Beograda po Karadjordju in njegovi vojski l. 1806. bodo svečano proslavili v Beogradu letos 12. decembra.

d Dunajska vremenska napoved za torek 31. marca: Mrzlo vreme, v mnogih krajih strog jutranji mraz, čez dan solnčno.

Celje in okolica

c Češkoslovaški konzul v Celju. Včeraj popoldne je prispel češkoslovaški konzul g. inž. Sevcik v Ptuj, kjer so ga pristrčno sprejeli predstavniki oblasti, odbor JČ-lige in številno občinstvo. Ob 20. se je pričel v Narodnem domu prijateljski večer, na katerem se je g. konzul sestal s člani JČ-lige in drugimi številnimi prijatelji Čehoslovakov. Danes dopoldne je g. konzul posetil predstavnike oblasti v Ptuj, s popoldanskim brzovlakom pa je prispel v Celje. Drevi se bo sestal s člani JČ-lige v Celju, jutri dopoldne pa bo posetil predstavnike oblasti, nakar se bo popoldne vrnil v Ljubljano.

c Slovesna izročitev odlikovanj. Jutri ob 10. dopoldne se bo vršila na sreskem načelstvu slovesna izročitev odlikovanj Jugoslovenske krone 4. in 5. stopnje. Red Jugoslovenske krone 4. stopnje bošta prejela župan g. dr. Goričan (ki je prejel nedavno tudi rzd Belega orla 5. stopnje) in ravnatelj g. Josip Smertnik, red Jugoslovenske krone 5. stopnje pa gg. dr. Ernest Kalan, Rudolf Stermecki, Alojz Mihelčič, Anton Fazarinc iz Celja ter župan Josip Omladič iz Braslovca, Maks Cukala iz Ojstriške vasi, Ludvik Plavšak od Sv. Jurija ob Taboru, Anton Mahen iz Trnovelj in Franc Podergajs iz Škofje vasi.

c Za velikonočne praznike kupujte razglednice, ki jih je založila Družba sv. Cirila in Metoda! Nevredno je naše nacionalne časti, da kupujemo tuje izdelke in vedno znova javno izpričujemo svojo manjvrednost in odvisnost od onih, ki niso naši prijatelji.

c Občinski popisni odbor za mesto Celje tvorijo naslednji gg.: predsednik: dr. Goričan Alojz, mestni načelnik celjski; predsednikov namestnik: mag. ravnatelj Šubic Ivo; člani: Brinar Josip, meščanskošolski ravnatelj v p. in obč. odbornik celjski; Čestnik Anton, profesor v p. in občinski odbornik celjski; dr. Krančič, sodni nadsvetnik v Celju; Mastnak Martin, profesor in občinski odbornik celjski; Mravljak Franc, profesor in občinski odbornik celjski; Svetek Franc, upravitelj Ljudske kuhinje v Celju.

c Telefonska in telegrafska tehnična terenska sekcija ukinjena. S 1. aprilom bo ukinjena XXXV. telefonska in telegrafska tehnična terenska sekcija v Celju. Njen delokrog bo

Izvirne francoske pastile

Yalda

proti prsni prehladu, nahodu, grloboli, vnetju krlja, akutnim in kroničnim kašteljem, hripi, influenci, naduhi. Predajajo vse lekarnе in dog

Mestni kino Celje. Ponedeljek 30. in torek 31. marca ob 20.30: »**Ljubavni valček**«. Sijajna 100% zvočna opereta. Ljubavni doživljaji lahkomišelnega nadvojvode in sina avtomobilskega kralja. V glavnih vlogah **Willy Fritsch, Lilian Harvey, Georg Alexander** in **Hans Junkermann**. Predigra: **Foxov zvočni žurnal**. — V sredo 1., na veliki četrtek 2., veliki petek 3. in veliko soboto 4. aprila ostane **kino zaprt**.

Modne srajce

prej po Din 115.—, 135.—, 150.—, sedaj enotna cena Din 98.— pri tvrdki **Franco Kolbezen, Celje.** Izkoristite to priliko, dokler je zaloga velika.

Književnost

k **Shakespeare: Komedija zmešnjav.** Prevel Oton Župančič. Izdala in založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Cena proširani knjigi Din 26.—, vezani Din 38.—. Poština Din 2.—. Tiskovna zadruga je pravkar izdala sedmo knjigo svojega Shakespeareja, ki ga mojstrsko preliva v slovenski jezik Oton Župančič. »Komedija zmešnjav« ne spada med največja in najpomembnejša dela nesmrtnega angleškega dramatika. Če ni mogoče no drevo, ki kipi v višavo človeškega duha, pa je kakor pisana greda sredi med takimi drevesi, vsa posajena s pristnim Shakespearejevim humorjem. Njegov vonj je nekoliko starinski, a prav zato očarljiv. Iz podobnosti dveh parov dvojčkov in zakonske dvojice, ki jih je ločila nevihta na morju in ki gredo vsak na svojo stran ter se tujejo šele mnogo pozneje v Efezu, ne da bi se spoznali, je Shakespeare ustvaril resnično »Komedijo zmešnjav«. Vozel, ki nastane zaradi te podobnosti in nenadnega srečanja, je čudovito zapleten in samo Shakespeare ga je mogel razvozlati toli večje in z dramatsko spretnostjo, ki na vsaki strani razodeva mojstra. Komedija je pretežno verzificirana in ima sredi med košatim humorjem nekatera lirsko nežna mesta in duhovito misli o zakonu in ljubezni.

Po svetu

s **V krsti se je prebudil.** V Konstan- ci pri Bodenskem jezeru se je dogo- dil nedavno slučaj navidezne smrti. Pekovski mojster je našel pekov- skega pomočnika, 23-letnega fanta, mrtvega v postelji. Poklicani zdrav- nik je ugotovil smrt. Mojster je šel k mizarju, naročil krsto in ohgjestil o smrti sorodnike umrlega. Truplo so položili v krsto ter pripravili vse za pogreb. Ko je drugo jutro po polo- žitvi na mrtvaški oder stopil moj-

ster v sobo, kjer bi naj bilo truplo, je našel pomočnika živega, sedečega na stopnicah. Na videz mrtvi se je prebudil v krsti, odpahnil pokrov in zbežal iz grozne sobe na stopnice. Sam trdi, da je prepoznal vse, ki so bili zbrani okrog njegove krste, razumel njih pogovore, ni pa spravi- l ne besedice iz sebe in tudi oči ni mogel odpreti. Napadli so ga bili srč- ni krči, ki so ravno popustili še ob pravem času.

s **Sinclair Lewis in švedščina.** Ne- ki stockholmski list je objavil dose- daj še neznano anekdoto o znanem ameriškem pisatelju Sinclairu Lewi- su, ki je dobil lani Noblovo literar- no nagrado. Čim je dobil Lewis po- ziv, naj pride v Stockholm in dvigne Noblovo nagrado, se je odločil, da se hoče skupno s svojo ženo naučiti švedski. Hotel je na ta način doka- zati, da se lahko v kratkem času to- liko priuči švedskemu jeziku, da bo Švede vsaj razumel, ako ga bodo kaj vprašali. Ko pa je prišel v švedsko prestolico, se je pokazalo njegovo znanje švedskega jezika tako ne- znatno, da se je mogel švedščine po- služiti samo v hotelu. No, zato pa ga je vsakdo nagovoril v angleščini, med njimi tudi člani Noblovega ko- mitaja. Ko je bil končno sprejet na dvoru, je Lewisa pričakoval princ Karel, mu segel v roko in ga po- zdravil z besedami: »Kaj pravite o našem jeziku, gospod Lewis?« Pisa- telj je nato takoj odgovoril: »Jaz ga obvladam, Visokost!« Princu je to nenavadno ugajalo in je nato nada- ljeval razgovor z Lewisom v švedšči- ni. Ko ga je vprašal, ali se na šved- skem počuti dobro, je Lewis odgo- voril: »Varmland je lep kraj šved- ske. Povsod sami hribi in jezera. Vrh tega živi tam tudi znamenita pi- sateljica Selma Lagerlöf.« Te besede so bile vse, kar je Lewis znal šved- ski. Imel pa je srečo. Princ je naj- brž spoznal položaj in ni hotel spra-

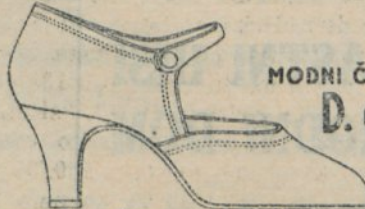
Zaloga stekla, porcelana, okvirov za podobe, ogledal in raznovrstnih šip. — Prevezma vsa v steklarsko stroko spadajoča dela. — Postrežba točna.

Fr. Strupi

Celje, Kraja Petra cesta

HUMANIK

NUDIMO ZA POMLAD

MODNI ČEVLJI ZA DAME

D. 195.-

OTROŠKI ČEVLJI, LAK ALI RJAVI OD D. 75.-
MOŠKI POLČEVLJI, CRNI ALI RJAVI OD D. 165.-
NOČAVICE V VSEH MODNIH BARVAH.

Aleksandrova ulica 1.

Smešnice

Grobar sreča na pokopališču zdravnika, ki hodi zamišljen med grobovi. Grobar stopi k njemu in ga vpraša: »No, gospod doktor, vi pač delate inventuro?«

Mlada žena poskuša novo večerno toaleta. Mož protestira: »Nemogoče! Saj se vendar vidi srajca skozi bla- go.« Mlada žena se nasmeje: »To je samo sedaj tako. Pod obleko ven- dar ne nosim srajce!«

»Zakaj ste si vendar izbrali tako silno debelo oskrbnico?« — »Ah, ve- ste, jaz sem nekoliko kratkoviden.«

»Dedek, ali si bil nekoč tudi mal deček?«

»Seveda, neumnež.«

»Potem so se ti pa drugi dečki go- tovo smejali zaradi tvoje pleše?«

Neki škotski izdelovalec padal je bil zelo darežljiv s svojimi garanci- jami in je izjavil pismeno: »Če bi se padalo pri skoku z letala ne odprlo, lahko lastnik vrne padalo tvorni- čarju, ki mu takoj povrne denar.«

»Zakaj mečeš kamenje v onega fantka, smrkavec?«

»Prosim lepo, ker ne smem k nje- mu, on ima oslovski kašelj!«

TRENCHCOATI

po Din 580.—, 850.—, 1100.— pri tvrdki **Franco Kolbezen, Celje.**

James Oliver Curwood:

Podarjeni obraz

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

Uro za uro od prvega dne dalje mu je nepre- stani cip, cip snežnih čevljev grizel z ubijajočo enakomernostjo mozeg. Še zbrati se ni mogel. Časih je začutil, kakor bi ga nekaj vleklo nazaj, potem se mu je zdelo, da neprestano čuje Connistona in mislil je, da vidi kako vstaja iz sivo valujočih senc medle dnevyne svetlobe Connistonov glas. Prekoračil je ozki pas gošče, ki ga je čudna muha narave potisnila v tečajsko samotno ravnino, in potem je bil spet ma- dež, ki je lezel po neskončni, z vetrom pometeni beli pustinji. Popoldne je zagledal na robu južnega ob- zorja črn trak in vedel je, da je to gozd, resničen, pravi gozd, prvi, ki ga je spet zagledal po tistem dnevu, pred poldrugim letom, ko se mu je umaknila zadnja sled obrežnega gozda reke Mackenzie. Zdaj je imel vsaj nekaj, kar je lahko zgrabil, kar je mogel razumeti. To je bil živ nasip, ki ga je lahko otipal, in za njim je ležal drugi, resnični svet. Vsa razdalja teh osemsto milj mu je bila manj, kakor pot med njim in rastočim temnim trakom na obzorju. Tja je prišel, ko je somrak mrkega dne prešel v globljo temo noči. Postavil je šotor v varstvo skupine grča- vih, v viharju razklanih borovcev.

Nato je nabral lesa in si napravil ogenj. Ni štel kosov, kakor jih je štel osemnajst mesecev. Bil je razsipe. Štirideset milj je prehodil od jutra, a ven- dar ni čutil utrujenosti. Zbiral je les, dokler ga ni imel velik kup, in plameni njegovega ognja so švi- gali višje in višje, da so igle borovcev nad njegovo glavo začele prasketati in cvrčati. Potem si je sku- hal redkega čaja in pojedel večerjo iz jelenovega mesa in banoka. Nato je sedel na gladka gozdna tla, s hrbtom naslonjen na drevo, in se zastrmel v ogenj.

Plešoč, prasketajoči plameni pred njegovimi očmi so delovali nanj kakor okrepčevalno zdravilo. Zbudili so v njem reči, ki so globoko spale. Razjedli so težki gosti vsedek štirih let, polnih neskončnih muk, in mu osvežili v spominu doživljaje preteklosti, in zdelo se mu je, da so za človeško življenje daleč.

Nenadoma so padle z njega verige, katerih teža ga je do blaznosti tiščala k tlom. Sleherno vlakno nje- govega bitja je odgovarjalo sijajočemu življenju plamenov. Zdelo se mu je, kakor bi se bila pred njim razmaknila zadelana vrata, ki bo skozi nje našel pot iz ponižujočega hlapčevstva v prostost. Iz sikajočih plamenov je videl domovino in upanje v življenje, ki je vstajalo pred njim. Vse, kar mu je bilo pred davno minulimi časi ljubo in drago, vse, kar je bič severa iz njega skoraj izbil, vse so obudili ti plameni k novemu življenju. Videl je leskečo se trak širo- kega Saskačevana v žolti rodovitni ravnini, videl griče in zlate megle solnčnega vzhoda nad reko, videl rojstno mesto, čigar ena stran se je stiskala k bregu, in z druge strani škrlatno utripanje pragozda. Zdaj je čul ritmični čuk, čuk, čuk stare trebilnice za zlato- nosni pesek, čul je rožljanje njenih verig, ko so po- trpežljivo požirale pesek, sod za sodom, da so iz njega izžvečili nekaj zrnč žolte dragocenosti. Spet se razpenja sinje nebo nad njim, in skozenj plavajo de- teči lahki oblaki kakor pajčolan iz čipk; zdaj je čul zvok glasov, korak nog, smeh, življenje! Njegova prerोजना duša ga je virgla pokonci. Stal je na nogah in se širil, in pretegoval, da so mu pokali sklepi.

Ne, ne bodo ga spoznali tam doli. Tiho se je smejal sam pri sebi, ko je pomislil na starega Johna Keitha, na »Johnnyja«, kakor so ga klicali vsi vprek po cesti v onih ozkih, po gozdu in prostem polju de- tečih uličicah njegovega rojstnega mesta. Bil je očeto- va desna roka in v vseh rečeh, kjer je bilo treba razuma, mož na mestu; toda bil je »nekolikanj pre- slabo hranjen«, kakor mu je navadno rekel šolski tovariš Reddy McTabb, kadar je šlo za stvar, kjer je bilo treba pokazati pesti.

Brez razburjenja in bolečine je lahko zdaj gledal nazaj na vse to. Še celo staro sovražstvo je dogorelo in rekel si je, da bi se lahko vprašal, ne da bi izgubil duševni mir, ali je stara Kirkstonova hiša na gričku še prav taka in ali se je Mirjam Kirkstonova po oni strašni noči, ko je vdrl na dvorišče, da maščuje svo- jega očeta, vrnila nazaj in v njej živela.

Štiri leta! To prav za prav ni bilo tako dolgo, čeprav se mu je zdelo cela večnost. Prav mnogo ne bo našel izpremenjenega, vse bo ostalo precej tako kakor je bilo, le z eno izjemo — njegov stari dom. Njegova hiša, ki sta za njo z očetom risala načrte, kjer sta nadzirala zidanje — majhen srčkan gradič

iz lesa, malo zunaj mesta ob bregu Saskačevana, z gozdom pred vrati, ta se je v štirih letih brez gospo- darja gotovo hudo izpremenil.

Roka v žepu je otipala Connistonovo uro. Po- tegnil jo je ven in pustil, da se je soj plamena igral na odprtem pokrovu. Kazala je deset. Na notranji strani zadnjega pokrova je bil Conniston prilepil neko fotografijo. To se je moralo zgoditi že davno, zakaj obraz je bil obledel in zabrisan — samo oči na njej so ostale jasne in neskajljene, in v soju plamena je dobil njen pogled živ sijaj. Bil je obraz deklice — deklice iz osnovne šole — utegnili je imeti komaj deset do enajst let, kakor je Keith ugotovil. Vendar se mu je zdelo, da so oči, ki so ga gledale, starejše. Bile so proseče, povprašujoče oči in hotele so mu sporočiti neko poslanstvo, ki je prihajalo z dna glo- bine otrokove duše. Keith je zaprl uro. Njeno tikanje je postajalo glasnejše, zbadalo ga je v uho. Tudi ko je vtaknil uro v žep, ga je slišal prav tako glasno kakor prej.

S smolo prepojena borova grča se je razpočila v plamenu z nenadnim pokom kakor pri raketi. Ta pok je šel Keithu skozi kosti kakor pretres, obetajoč ne- varnost, in nema groza ga je izpreletela. Prepričan je bil, da je za trenutek videl Connistonov obraz — Angleževe oči so ga gledale prav tako, kakor oči s slike v uri. Privid, ki je tako jasno vstal pred Keithom, da je ves v grozi skočil korak nazaj. Ko je potem poskusil to, kar se je zgodilo, ostreje vjeti v oči, se je šele zavedel, kako zgaran in izčrpan je od velikega napora. Že mnogo dni je minulo, kar se je poslednjič trdno in dodobra naspal. Čeprav ni bil zaspan in je komaj čutil utrujenost, ga je nagnil notranji nagon samoohrane, da se je zavil, da je za- nesel v šotor debelo plast borovih vejic, razprostrl na njih spalno vrečo in zlezel vanjo.

Pa še potem ga je še dolgo držala v krempljih mačna in neučakana nespečnost. Z morečo razloč- nostjo je sililo vanj šumenje noči. Prasketanje pla- menov, sikanje kač, plamteče smole, šepetanje vrhov dreves in neprestan tik, tik, tik Connistonove ure. Zunaj na neporasli samoti je tulil veter in skozi varujoči pas gozda je slišal Keith v ječanju in cvi- ljenju in vzdihovanju samotne spet čisto natanko zvok Connistonovega glasu. Navzlic napenjanju volje, navzlic skrčenim pestem, ki si je z njimi tiščal ušesa, Keithu ni uspelo odgnati te glasove.

Oglašuje v »Novi Dobi«

»Vi pa imate krasno uro v pisarni. Ali je dobro zavarovana?«
 »Ni potrebno, moji nameščenci pazijo neprestano, ali je še tukaj.«

Sodnik vpraša pričo: »Vaš poklic?«
 — »Ekonom«. — »Kaj je bil Vaš oče?« — »Poljedelec«. — »In Vaš ded?« — »Kmet«.

Mleko

se dobi v vsaki količini za praznike v mlekarini M. ŠANC, Celje, Vodnikova ul.

Šunke

prvovrstne kvalitete

in vsakovrstno sveže dospelo specerijsko in kolonijalno blago priporoča

Anton Fazarinc, Celje

Priporočam

rozine, orehe, mandlje, čajno maslo, čokolado, prekajeno meso, kranjske klobase itd.

Karol Loibner, Celje

Kralja Petra cesta 17 (»Pri zvoncu«).

Velikonočna darila
Anton Lečnik

ZLATO URE SREBRO
Celje

Odrasli in otroci

delajo z velikim uspehom kuro za čiščenje in osveževanje krvi s **Figolom**. Figol se dobi v vsaki lekarni, po pošti ga pa pošilja proizvajalec: **lekarna dr. Semelič, Dubrovnik 2/32** Tri steklenice s poštnino 105 Din, 8 steklenic 245 Din, 1 steklenica 40 Din.

ZASTOPNIK

zelo delazmožnega **mlina** za **Celje** in **celjsko okolico** se išče. Ponudbe pod **„Zastopnik mlina“** na Jugosl. Rudolf Mosse d. d., Zagreb, 2 Jelačićev trg 5.

Kina vino z železom „Eritrocit“

proti slabokrvnosti in bledičnosti, za oslabele in rekonvalescente.

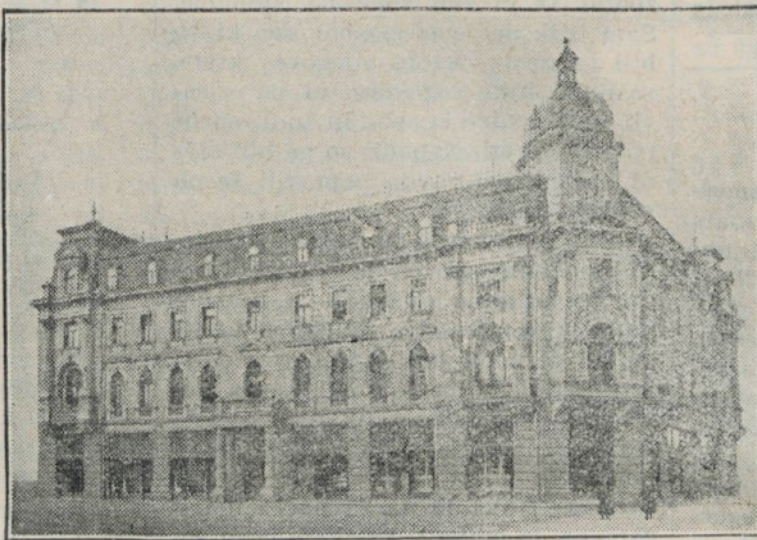
Stara lekarna „Pri Orlu“
M. Ph. Ivo Tončič

CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ul.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI
NARODNI DOM

Kupuje in prodaja devize in valute.

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za isti popolno varnost in ugodno obrestovanje.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Dva krojaška pomočnika

dobro izvežbana v malih in velikih kosih, po možnosti tudi v izdelovanju damskih plaščev. sprejme takoj Kail Kramer, Celje, Ljubljanska cesta 19.

Meblovana soba

se odda. Naslov v upravi.

Za Veliko noč!

Steklo, porcelan, ogledala, jedilno orodje, kipi, svete podobe, okviri

10% popusta

Velika prodajal **M. RAUCH, Celje**
 Prešernova ulica 4.

Josip Ogrizek
 splošno mizarstvo
CELJE -- Lava 21

se priporoča za izdelovanje raznovrstnega pohištva, kakor spalnice, jedilnice, kuhinjske oprave i. t. d. v najlepšem slogu in po najnižjih cenah. Sprejema tudi vsa stavbna mizarstva dela.

Velikonočne dopisnice

kakor tudi voščilne cvetlice, pokrajinske brom in francoske dopisnice v veliki izbiri po nizkih cenah.

Nadalje priporočamo:

Krep papir, svilen in barvan papir, peresa za rože, angelske glave, zlate zvezde, cvetje za rože, papirnate vreče za dišave in drugo — **Novosti pisemskega papirja v mapah.**

Knjigarna in veletrgovina s papirjem
Goričar & Leskovšek, Celje, Kralja Petra cesta 7-9

Klavirji - - Pianini

svetovnih tvrdk, tudi preigrani, vedno v zalogi. Znižane cene. Ugodna mesečna odplačila. Vsa popravila in uglaševanje strokovnjaško.

M. ROPAS
CELJE

Vsak petek razne sveže morske ribe (Ranjo), kava, čaj, rum, kuhano in sveže maslo, banatska moka, pristna dalmatinska **vina** v steklenicah „Opolo“ Din 9.—, „Ružica“ Din 10.—, belo „Žutina“ Din 11.— liter.

R. Meštrov, trgovina z mešanim blagom, Celje, Za kresijo 6

Za pomlad in poletje

smo **znižali cene** radi prevelike zaloge blaga za 15%. Dobijo se izgotovljene obleke prvovrstne kvalitete kakor tudi po meri in sicer: moške obleke že od Din 230.— naprej, otroške obleke od 3-10 let od Din 75.— do 130.—, fantovske obleke od 10-16 let od Din 150.— do 250.— Nakup neprisljen.

Žiga Weiss

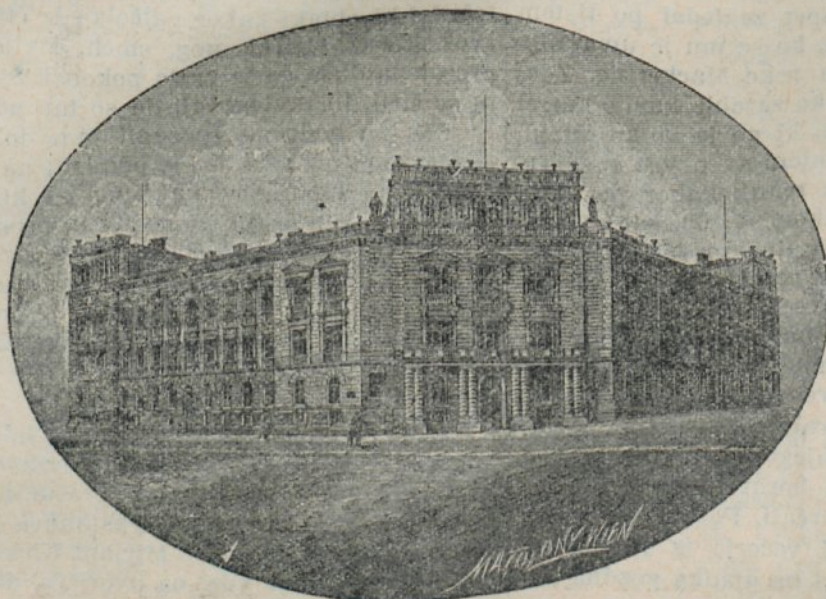
Celje-Gaberje (nasproti Mestnega mlina)

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.